

ATEMPTAT REIAL

Voluntaris valencians passen pel jardí de Maria de Borbó

té el fang al coll i el poble –ja que no les autoritats– van anar a auxiliar a la població. Les comunicacions també estaven negades i per això els voluntaris anaven pel dret. Tant pel dret que varen passar per unes terres propietat de Maria Borbó, cosineta del rei. Coneixeu la rondalla d'una princeseta que no podia dormir perquè sota el llit l'hi havien posat un cigrò? Doncs és el que va passar-li a la cosineta. Va agafar una basca i ha passat dos matins sense poder beure martinis del fàstic que va sentir i l'olor que van deixar els voluntaris al pas per la finca. Lògicament la princeseta ha denunciat el fet. Una cosa és que llencin fang al Rei i l'altre que embrutin el seu caminet ple de floretes i herbetes. Maria de Borbó, demòcrata de tota la vida, presidirà en un futur no molt llunyà una subhasta a favor dels damnificats. Mira tu.

PARA YA BOLUDO

Tanquen el micro al President Milei en ple discurs etílic

En realitat passa cada dia. El Milei s'aixeca, comença a xerrar i la dona desactiva les orelles i es tanca a les estances. A la casa Rosada només veure'l provoquen una apagada general i als Restaurants on de nit es desfoga de la feina feta, fan servir només espelmes per no haver d'engegar el micro. Ell encara no ho sap però ja és tradició argentina. No hi ha qui l'aguanti. La notícia aquesta vegada és que li van tallar el micro en plena reunió amb Trump. Imagineu les bogeries que diria que ni un egocèntric de psiquiàtric no va poder suportar les lloances i va ordenar tancar el sistema d'àudio. Milei, tampoc se'n va adonar.

JÁ ES POT RENEGAR, PERÒ NO GAIRE

Torna la Llei mordassa retallada

Torna a discutir-se la LLEI MORDASSA, un engendra de Rajoy que Sánchez es va comprometre a retirar tot just arribar a la Moncloa. Ja fa dies. En tot cas sembla que finalment s'ha arribat a un acord... de mínims. Es podrà protestar davant un policia però no gaire, es podrà criticar la casa reial, però no gaire, podràs qüestionar una decisió de l'autoritat però no gaire. Si la Llei arriba a aprovar-se, Espanya estarà una mica millor, però no gaire.

PINTOR RETRATAT

Troba una obra que havia donat a una parròquia a Wallapop

El seu nom, Aleix Albareda, el seu pecat, donar generosament una de les seves pintures als Caputxins de la seva ciutat. La seva penitència, veure l'obra penjada a les pàgines de Wallapop. Una manera molt ofensiva de dir a un creador que el seu treball no interessa. Ser artista provoca aquestes coses. Qualsevol ignorant i mal educat té el dret d'opinar sobre el seu treball. Algunes de les pàgines més humorístiques universals versen sobre les opinions d'alguns d'aquests imbècils ignorants carregant-se l'obra dels genis. Caldrà incorporar als Caputxins entre aquests imbècils i donar a Albareda el suport de la gent de bé.

LA FESTA CONTINUA

Es mantenen secrets molts documents del 23 F

La Ministra de Defensa Robles diu ser una ferma partidària de la derogació de la Llei que manté en secret més d'un i de mil documents secrets sobre les vergonyes de l'Estat Espanyol, entre ells els del 23 F. Després d'aquesta enlluernadora declaració, s'ha negat ha mostrar-ne cap ni un. L'excusa la de sempre, que cal esperar a una adaptació en el marc europeu combinant-la amb la seguretat de l'Estat i bla, bla, bla. La seguretat de l'Estat és mantenir als ciutadans en la ignorància? Els quatre desgraciats que ens manen tenen capacitat per decidir què podem i què no podem saber? La defensa de l'Estat –sigui del color que sigui– és una vergonya comparable al dret de cuixa, de tortura i d'assassinat oficial. Però seguirem permetent que ens prenguin per imbècils. Potser ho som.

LA UE TREBALLA PEL FUTUR

El somni d'Europa

Tots somniem en una fragata europea conjunta. Ho ha dit Hugues d'Argentré director d'Euronaval. Doncs miri, jo no. El projecte de la maxi fragata que per les seves proporcions en prou feines podrà maniobrar pel petit mediterrani, costarà un ull de la cara i donades les circumstàncies podrien dedicar-se a ajudar al mig món que passa gana. No és populisme, és estar fart de preparar-se per la guerra mentre no fem res per proporcionar una vida digna als pobles que després seran arrossegats per algun sonat –aquest sí populista– i provocarà la guerra. Per què no construir, un graner de les mateixes proporcions que la fragata i omplir-lo d'aliments, Sr. Argentré?

